

عنوان مقاله:

بازشناسی مولفه های آموزش مداوم و بررسی جایگاه آن ها در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش ایران

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عادلہ کریمی - دانشگاه اصفهان، دانشجوی کارشناسی ارشد

حدیثه قاسمی - دانشگاه اصفهان، دانشجوی کارشناسی ارشد

محمدحسین حیدری - دانشگاه اصفهان، استادیار گروه علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی میزان توجه به مولفه های آموزش مداوم در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش ایران بود که با روش تحلیل محتوای کیفی انجام گرفت. بدین منظور، در گام نخست، سه مولفه اصلی آموزش مداوم و زیرمجموعه های آن ها بازشناسی شد. مولفه ی دانش، شامل (1) دانش عمومی و موردنیاز آحاد جامعه (2) دانش تخصصی رشته ای و ارتباط آن با سایر رشته ها (3) قابلیت تعمیم و سازگاری و درک مطلب جدید و کاربرد دانش در زندگی؛ مولفه ی مهارت شامل (1) تفکر خلاق؛ (2) تفکر انتقادی؛ (3) توانایی حل مسئله (4) توانایی تحلیل اطلاعات و استفاده از منابع و فن آوری؛ مولفه ی نگرش شامل (1) ایجاد نگرش مثبت به یادگیری. (2) ایجاد اعتمادبه نفس برای یادگیری (3) ایجاد تمایل به یادگیری (4) پذیرش مسئولیت یادگیری. یافته های این پژوهش نشان می دهد که در سند تحول بنیادین، به همه ی مولفه ها و زیرمجموعه های آن ها توجه شده، اما میزان توجه به هر یک متفاوت است. بیشترین توجه بر مولفه ی مهارت و استفاده از فن آوری است. پس از آن دانش و توانایی کاربرد آن دانش در امور جاری زندگی، فراوانی بیشتری داشته و درنهایت، ایجاد نگرش و زیرمجموعه های آن، کمترین فراوانی را به خود اختصاص داده است

کلمات کلیدی:

آموزش مادام العمر، مولفه های آموزش مادام العمر، سند تحول بنیادین آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759005>

